

[Krag.]

Tale om, lagt ind under forsikringsmæssige Vilkaar. Man vilde ikke have den ordnet paa en saadan Maade, at der virkelig skal gives Arbejderbidrag til Gennemførelsen af den Sikring for Støtte under længere Arbejdsløshed, som Fortsættelseskasserne indeholder. Den højtærede Minister nærede den Formodning, at der i Venstres Stilling til disse Spørgsmaal legedes Kispus; at Sammenkoblingen mellem de to Omraader, det selvstændige Erhvervsliv og Arbejdsløsheden, som var etableret fra vor Side og har fundet sit Udtryk i vor Betænkning og i de Forudsetninger, som vi opstillede for at gaa ind i Forhandlingen, at alt dette var et Skalkeskjul. Det er ganske besynderligt, at den højtærede Minister kan faa en saadan Opfattelse. Det, vi har sagt i vor Betænkning, er selvfølgelig vor Hjertens Mening i denne Sag, og det er det, vi har arbejdet for, saa længe vi overhovedet har haft Lejlighed til — det er jo ikke saa meget længe — at beskæftige os med Forslag til Imødegaaelse af Krisen her i den høje Rigsdag. Det er det, vi har arbejdet for, til den ene Side at tilvejebringe en Særforsorgsordning paa Forsikringsgrundlag, til den anden Side, ud mod det selvstændige Erhvervsliv, at faa tilrettelagt en Lovgivning, som gaar til Ondets Rod, som griber Kriseaarsagerne an paa en saadan Maade, at de ulykkelige Følger af dem varigt lettes for den Befolkning, som ikke mere kan bære Byrden. Det, man fra Regeringspartiernes Side og nu desværre ogsaa fra det konservative Folkepartis Side har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, er at faa en storsilet øjeblikkelig Understøttelsesaktion sat i Gang, som for Arbejderklassen betyder Udøsen af en 12 Mill. Kr. under Tvangssituation for Kommunerne i Løbet af 7 Maaneder, og en øjeblikkelig Nødskilling til trængende Landbrugere, ja til trængende og ikke-trængende kan man sige, med nogle forholdsvis faa Kroner til hver enkelt, som kan give den vedkommende en øjeblikkelig Hjælp til Betalingen af kommunale Skatter, intet til Støtte for Forrentningen; og naar denne Hjælp er opbrugt, saa er Nødstilstanden den samme. Det er aldeles ikke Skalkeskjul fra vor Side, højtærede Hr. Socialminister, aldeles ikke, dette er for os, som det er for hundrede Tusinder i det danske Samfund, dyb og ramme Alvor.

Den højtærede Socialminister mente at maatte fraraade Venstres Forslag, for det første, fordi der ikke var Tid til Oprettelse af Krisekasser. Saah, skulde der ikke være det? Vi har tilbudt en midlertidig Ord-

ning indenfor et Tidsrum af tre Maaneder, og hvor der er Villie, er der ogsaa Vej. Vil man fra Arbejdsløshedskasseledelsens Side og fra den socialdemokratiske Ledelses Side en Ordning af hele denne Sag paa Forsikringsgrund, saa var der ikke det fjerneste i Vejen for, at den kunde tilvejebringes indenfor det Tidsrum, som vi har stillet til Disposition.

Saa nævnte ogsaa den højtærede Minister, at Hjelpekasserne skulde være aabne. Jeg ved ikke rigtigt, hvad den højtærede Minister mente hermed. Mente den højtærede Minister, at Hjelpekasserne skulde være aabne, som almindelige Suppleringskasser til den Hjælp, som i Henhold til den Lov, der nu om lidt vil blive vedtaget, kan ydes, eller mente ikke den højtærede Minister, at der skulde være Adgang til at kunne træde til gennem Hjelpekasserne i særlige Tilfælde, hvor særlige Omstændigheder gjorde det nødvendigt — stor Forsørgerpligt, langvarig Sygdom, som bragte den vedkommende i en økonomisk stærkt øget Nødstilstand? Jeg udbeder mig Svar paa dette Spørgsmaal, thi det vil være oplysende at faa at vide, om det virkelig er Ministerens Mening, at en af Grundene til, at han vender sig imod vort Forslag, er, at det ikke aabner Porten vidt til en permanent Supplerings af den Understøttelse, som denne Lovgivning aabner Adgang til, gennem Hjelpekasserne.

Saa er den højtærede Minister utilfreds med, at Hjælpen efter vort Forslag kun er eventuel, at vi ikke etablerer en Tvang. Ja, jeg vil sige om dette Spørgsmaal, at hvis Talen var om Tilvejebringelsen af en permanent Ordning, en Ordning, som skulde løbe igennem en Række Maaneder, som maaske skulde genindføres i kommende Vintre, vilde jeg anse det for uheldigt, at det var overladt Kommunerne at afgøre, om de vilde tage Ordningen i Anvendelse eller ej, fordi det vilde skabe en vis Ulighed indenfor de forskellige Kommuner og derigennem berede Vanskeligheder og Utilfredshed; men her, hvor Talen kun er om en Overgangstid til ordnede Tilstande paa Forsikringsgrund for denne Særforsorgs Vedkommende, her kan jeg slet ikke forstaa, at det, at en Kommune her eller der skulde unnlade at yde Understøttelse ad denne Vej og foretrække at yde den gennem Hjelpekassen alene, skulde afskrække Ministeren fra at medvirke effektivt og intensivt til Tilvejebringelsen af en Fortsættelseskasseordning i Tilknytning til samtlige Arbejdsløshedskasser.